

מסורת הש"ס

(א) [בפ"א: שמד, ג] ג' ע"ג
 אלה לנתיבות ופירש
 חמורם אלל בתרומתו
 גינתם הערוך לנתיבות ומכא
 המוקף שגלגלון וין קורין
 רלו: שכתב דל"ל לנתיבות
 [ג' ע"ג]: (א) מסות 1
 (ד) [למקן ג' ע"ג] (ס) כמדות
 ח. (ו) [פירוש על כל אלל
 השמות ע"י ערוך ע"ד
 ח] [ג' ע"ג] אחר ד"ה
 משמקין, (ט) [ד"ע ע"ד
 אבטו], (י) [שיך למשע י"ג:
 ג, ג] (י) [שיך לעל ג' ע"ג:
 ג] [ג' ע"ג פ"ק דף ד' ע"ג], (י
 ח) דהטס כ"ג, (י) [ג' ע"ג]
 כל, (ט) [דף ג' ע"ג] (ט) לא
 דרש ליה ולא משמע ליה
 כ"ג: ר"ש, (ט) [וע"ע
 ח"ס מ"ק ח. ד"ה מל
 וזיוס וח"ס מנחות נא:
 ד"ה ו"ו].

גיוון הש"ס

גמ' ר' זורא היה פירש
 לשיטתו: ע"י ירושלמי
 פ"ג דברכות:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מה עשה ר'
 יהודה: (ב) שם היה
 מעומר מלמיסמכיה:

מוסף רש"י

הוי קבל קדימין. הוי עני
 ותמיה. קבל לטון אפל עשה
 עמך אפל וטפל (קמח)
 (ב) כל מן דין קמחין
 לנא. כל כמות אלו הוי
 סומכין לנו לקרנות רבי
 ולמטמס דיינין (כתובות
 י"א). לא מסרמיטין. לטון
 סמרטוטין (שם). ולא
 מסרמיטין. מסרמיטין.
 הלכות נהיך טעמיין
 מסרמיטין. (שם). אומרים
 ממשית הטעם (שם)
 מטורמיטין. לא תתפרס
 (שם) טורמיטין י"ה היא
 דלמכר כ"ג (פ"מ"ט) על
 טורמיטין למיקרב למתאל
 דמטורמיטין, אגטיי שריקס
 (שם) וברש"ל שם שריקס
 הנה"ה. ועיי"ש בגליון.
 ממתבתא. מנית המטה
 (שם) לבי קוסר. ר' אבסי
 הוי מקורב לנתיבות (ע"ז)
 (כ) בורניא דנהורא.
 על שם שהיה קלמור פניו
 מנכסין כדלמטיין כ"ג
 (מ) שופיה דר' אבסי
 מעין שופיה דר' יוחנן
 דנפקי זיהורית מניה
 כדמפרש חס (כתובות י"א)
 ועיי"ש בגליון. בריך
 מתיך לשלם. כיון כו"ך
 לטלוס (שם). ואין ב"ד
 שקול. אין עושין ב"ד
 שהיה יוכל לתקן שיה
 בשוה. אלא שהיה הוי ללד
 אהד. לקיים אחרי רביס
 הלכות (סוטה לד).
 למיזרחין. הוי דלמס.
 הגוי (שם). מוקנין וקנין
 ממנה מוקנין וקנין ומכא
 וקנין. מיוחדין שמוקנין
 (שם) וקני השוק. אפי"ש
 שאין סמירדין (שם)
 ושופטיין. וקניס שהס
 שופטיס את ישראל (שם).
 מוסמכו וקני העדה.
 דמיתת פר העלם דכה
 ואימר ליה שופטיין להביא
 עוד עסי (שם). לילך
 כולה מהתם. דהא ר'
 יהודה חס נמי תמשה
 קלמור וילך לה מקלס
 (שם). אלא וי"ו
 ושופטיין למניינא
 כלומר לא גמיר גו"ש ואלטריך שופטיין לטהר ר' יהודה למניינא להביא עוד עסי (שם).

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין יד.

ועריפת עגלה בג'. עריפה לאו דוקא דמדידה הוא דהויא בג' כדמתן צפ' עגלה ערופה (סוטה דף מד: ג' מצ"ד הגדול שזיכושלים היו יושאין וכו' והדר קמני נפטרו זקני ירושלים והלכו זקני אותה העיר ומציאין עגלה ערופה והסא לא קמני ג' וקראי נמי דמיימי בגמרל צמדידה כתיבי: **יבול** וקני השוק. כאן מוכח דזקני משמע הדיעות וכן לקמן גבי עריפה אמרינן אי כחז זקני ה"א זקני השוק וכן צריש מלות מליטה ערופה (סוטה דף מד: טס) מרביס הדיעות מדמתבי זקני עירו וקשה דצפ' עגלה ערופה (סוטה דף מד: טס) תנן נמלא סמוך לעיר שאין צה צ"ד לא היו מודדין ומפרס בגמרל דוקני העיר צעינן וליכא וי"ל דוקני העיר שאני דמשמע המיזמדיס שצעיר כדדרשינן הלא העדה המיריס שצמעה **לא שרק ולא פירכוס.** משמע דמרי מילי נינהו ודלא כפי הקונטרס (פ"ב צ"ב) דכמוכות שפירש דפוקסת היינו מעצרת שרק על פניה והסס מוכח דפוקסת היינו פירכוס ואין להאריך: **ורבי שמעון לא דריש וי"ל.** וכן צפ' קמא דסוטה (דף י: ג' וטהורה דקלמור ר"ש אין זכות מולה צמיס המריס וכן צשליה התכלת (מנחות דף נ"א: ג' ומחליטה ותימה דצריש מרובה צ"ק דף סה: דריש ר"ש וי"ו ואלת אשמו וצפרק (ט) על אלו מוקנין) האסורים (כמוכות כ"ח: ג' ומן האלן לצרות הנוגס לקדן צריש פ"ע ד' מיתות (לקמן דף נ"א: דריש ר"ש צ"ב וצ"ב אתי סמכיה דיינין ואל דלא דייני שמעון קאלי חסס) כותמיה וכן קשה מרבי יהודה דדריש הכא וי"ו וצפרק אלו מליאות (צ"ב דף טז: ג' ומלאתה דלמא לידו משמע וקשה דצריש תמורה (דף צ: ג') ג'י ואס המיר ימיר אמרינן ור' יהודה וי"ו לא דריש וכן צשליה טרף צלפטי (יומא ד' מה) ג'י והאס וי"ל דהא דקלמור עלא דריש לא משמע ליה ולו משום דלא דריש ליה כלל אלא דווקא להסיא דרשה קלמור"ס:

בטלו דיני קנסות מישראל שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזירה על ישראל שכל הסומך יהרג וכל הנסמך יהרג ועיר שסומכין בה יתחרב ותחומין שסומכין בהן יעקרו מה עשה (ה) יהודה בן בבא הלך וישב לו בין שני הרים גדולים ובין שתי עיירות גדולות ובין שני תחומי שבת בין אושא לשפרעם וסמך שם חמושה זקנים ואלו הן ר"מ ור' יהודה ור' שמעון ור' יוסי ור' אלעזר בן שמוע רב אויא מוסיף אף ר' נחמיה כיון שהכירו אויביהם בהן אמר להן בניי רוצו אמרו לו רבי מה תהא עליך אמר להן הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכים אמרו לא זוז משם עד שנעצו בו שלש מאות **לונביאות של ברול ועשאוהו ככברה רבי יהודה בן בבא אחריני הוו בהדיה והאי דלא חשיב להו משום כבודו דרבי יהודה בן בבא ור"מ ר' יהודה בן בבא סמכיה והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן כל האומר ר"מ לא סמכו ר' עקיבא אינו אלא מועה סמכיה ר' עקיבא ולא קיבלו סמכיה ר' יהודה בן בבא וקיבלו אמר רבי יהושע בן לוי אין סמכיה בחוצה לארץ מאי אין סמכיה אילימא דלא דיני דיני קנסות כלל בחוצה לארץ והא **יתנן** סנהדרין נהגת בין בארץ ובין בחוצה לארץ אלא **דלא** סמכינן בחוצה לארץ וננסמכינן בארץ הא אמרינן דלא אלא סומכינן בארץ וננסמכינן בארץ מצטער עליה דרב שמן בר אבא דלא הוה גבייהו דליסמכיה ר"ש בן זירוד וחד דעימיה ומנו ר' יונתן בן עכמאי ואמרי לה רבי יונתן בן עכמאי וחד דעימיה ומנו ר"ש בן זירוד חד דהוה גבייהו סמכוהו וחד דלא הוה גבייהו **לא** סמכוהו ר' חנינא ורבי הושעיא הוה קא משתקיד רבי יוחנן למיסמכינהו לא הוה מסתייעא מילתא הוה קא מצטער טובא אמרו ליה לא נצטער מר דאנן מרביית עלי קאתינן דא"ר שמואל בר נחמן א"ר יונתן מניין שאין נסמכין לבית עלי שנאמר **לא** יהיה זקן בביתך כל הימים מאי זקן אילימא זקן ממש והכתיב **כל** מרביית ביתך ימותו אנשים אלא סמכיה דאמר ר' רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים כיון דשמעה להא דא"ר אלעזר אין אדם עולה לגדולה א"כ מוחלין לו על כל עונותיו אמצו ליה אנפשיה כי סמכוהו לר' זורא שרו ליה הכי לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן כי סמכוהו לרבי אמי ולרבי אסי שרו להו הכי כל מן דין כל מן דין סמוכו לנא לא תסמכו לנא לא **מסרמיטין** ולא מסרמיטין ואמרי לה לא מחמיטין ולא מסרמיטין ר' אבהו כי הוה אתי ממתבתא לבי קיסר נפקי מטורמיטא דבי קיסר ומשריין ליה רבה דעמיה מדברנא דאומתיה בוצינא דנהורא בריך מתיך לשלם: עריפת עגלה בשלשה: ת"ר ויצאו זקניך ושופטיך וקניך שנים שופטיך שנים ואין ב"ד שקול מוסיפין עליה עוד אחד יהרי כאן חמשה דברי ר' יהודה רבי שמעון אומר וקניך שנים ואין ב"ד שקול מוסיפין עליהם עוד אחד הרי כאן שלשה ור"ש האי שופטיך מאי עביד ליה ההוא מביעי ליה למיזוחדין שבשופטיך ור' יהודה מוקני נפקא ור"ש אי מוקני הוה אמינא זקני השוק כתב רחמנא זקניך ואי כתיב זקניך הוה אמינא סנהדרין קמנה כתב רחמנא ושופטיך **ממזוחדין** שבשופטיך ורבי יהודה גמר זקני זקני **מוסמכו** זקני העדה את ידיהם מה להלן מיוחדין שבעדה אף כאן מיוחדין שבוקניך אי יליף לילף כולה מהתם זקניך ושופטיך למה לי אלא וי"ו ושופטיך למניינא מיבעי ליה לכדתניא ויצאו יהו ולא שלוחן ומדרו ישאפילו נמצא בעליל**

עין משפט בר מצוה

קמו א מיי פ"ד מהל סנהדרין ה"ל י"ג: קי"ב ג מיי סס ה"ל ו' קי"ב ד ה מיי פ"ה מהל סנהדרין ה"ל ה מיי פ"ט מהל רוחה ה"ל ה סמג עשן מ: קי"ב ז ו מיי פ"ט מהל רוחה הלכה א:

תורה אור השלם

1. והבית צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יזיח זקן בביתך כל ימיך: שמואל א ב לב 2. וכל מרביית ביתך ימותו אנשים: שמואל א ב לג 3. ויצאו זקניך ושופטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת הקהל:

4. וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יי ושחטו את הפר לפניי: ויקרא ד טו כב"רס כא ב

רבינו הגנאל

יהודה בן בבא סמך ה' זקני ר' מאיר ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון ור' אלעזר בן שמוע ורב אויה מוסיף אף רבי תמיה ושנין ר' יהודה אחריני הוה בהדיה והאי דלא חשיב להו משום כבודו ר' יהודה בן בבא: א"ר יוחנן כותמיה וכן קשה מרבי יהודה דדריש הכא וי"ו וצפרק אלו מליאות (צ"ב דף טז: ג' ומלאתה דלמא לידו משמע וקשה דצריש תמורה (דף צ: ג') ג'י ואס המיר ימיר אמרינן ור' יהודה וי"ו לא דריש וכן צשליה טרף צלפטי (יומא ד' מה) ג'י והאס וי"ל דהא דקלמור עלא דריש לא משמע ליה ולו משום דלא דריש ליה כלל אלא דווקא להסיא דרשה קלמור"ס:

ממני